

POSTANOWIENIE

Dnia 28 grudnia 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Waldemar Plóciennik

w sprawie **M. S.**

skazanego z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu
w dniu 28 grudnia 2021 r.,

wniosku obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania orzeczenia

p o s t a n o w i ł
wniosku nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sąd Apelacyjny w (...) z dnia 25 czerwca 2021 r., sygn. II AKa (...), zmieniającym w części wyrok Sądu Okręgowego w S. z dnia 15 maja 2018 r., sygn. II K (...), M. S. został skazany m.in. na karę 7 pozbawienia wolności.

Kasację na korzyść skazanego wywiódł jego obrońca, jednocześnie wnosząc o wstrzymanie wykonania orzeczenia, odwołując się w tym zakresie do wagi podniesionych w kasacji zarzutów (w tym bezwzględnej przyczyny odwoławczej z art. 439 § 1 pkt 9 k.p.k.) i ich „widocznej zasadności” (przywołał stosowne orzecznictwo Sądu Najwyższego).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania orzeczenia nie jest zasadny.

Instytucja z art. 532 § 1 k.p.k., na co Sąd Najwyższy zwracał niejednokrotnie uwagę, ma charakter wyjątkowy, jako odstępstwo od zasady sformułowanej w art. 9 § 1 i 2 k.k.w., według której orzeczenie staje się wykonalne z chwilą uprawomocnienia. Zastosowanie tej instytucji winno być uzasadnione szczególnymi i jednoznacznymi w swojej wymowie okolicznościami prowadzącymi do wniosku, że wykonanie kary przed rozpoznaniem kasacji spowodowałoby dla skazanego zbyt poważne i nieodwracalne skutki.

Mając na uwadze zarzuty podniesione w kasacji oraz ich wagę (a wśród nich najpoważniejszy zarzut bezwzględnej przyczyny odwoławczej z art. 439 § 1 pkt 9 k.p.k.), Sąd Najwyższy nie znalazł podstaw do jednoznacznego uznania ich za oczywiście zasadne, a tym samym przemawiających za zaistnieniem wysokiego prawdopodobieństwa uwzględnienia kasacji. Dokonana na tym etapie postępowania wstępna kontrola kasacji nie przesądza jednak o ostatecznym kierunku rozstrzygnięcia.

Nie przesądzając zatem ostatecznego rozstrzygnięcia sprawy, Sąd Najwyższy doszedł do przekonania, że nie zachodzą wystarczające podstawy do wstrzymania wykonania orzeczenia w trybie art. 532 § 1 k.p.k.